

שבעת ימים פרק ראשון יומא

• •

מוסף רש"י

סוכה דירת קבע בעינן.
ראויה להשתמש קבוע
ונראית ככזו (סוכה ז:).

תוס' ישנים

[illegible][illegible]

אשר ימות השנה אלו שבועה
לה שלא נחג אכל מ"מ קשה
יהודה אררני יהודה ורנני
פוסה דרמ קבע בעיני (פוסה)
בשאר ימות השנה ולא נחג
כמו ר' יהודה דעל כרחיה כול
דהא מ"מ אשכחן לר"מ דמנא

(ה) נָתַן לְקוֹסֶה שְׂמֵינָה בִּישָׁה וְיָסִיד שָׁמֶן בִּרְבֵּיל וְשִׁין שִׁין.

דילמא אחי לאפרושי מן הפטור
 אחי לאפרושי מן הפטור ט
 נמי דמקו לאפרושי מפרשן וכן של
 דביה (ד.י.) הכניס שבוילם לעשות
 ערבי כלל מעשר אינא הירצה
 דמדי דמיחייב מדאורייתא אסור
 לאכול כלל ערבי אחר מירוח דתמן
 כפ"ק דמסכת פיהא (מ"ו) מאכלין
 לתרום ולעשות עז שומרה אבל כח
 מירוח לא וכל ארילת בהמה חשיב
 ארילת ערבי וא"ת והא תקיף להפריש
 עין תנאן שלקח המוכר למ"ד
 ק"ל לנכרי להפקיע מיד מעשר
 וילא חייב דילתא אחי לאפרושי מן
 הפטור על החיוב ו"ל בתבואת גביר
 ליתא דטעי וכן י"ל לתמן על תבואת
 חותה למשך שזיו מעשר מנחה
 חותה ונאמר עז שלל כלל הריבוי
 ויטילו בדאיתא בירושלמי דליכא
 דטעי ועדן שאינו נקוב נמי דחייב
 מדברנא דא אחרנין כפ' האשה רבה
 (יבמות דף טז.) גבי משאית נקוב עז
 הקבוצ תרומה וחזור ויתרוס כחרי
 מני י"ת כחד מנא לא י"ת אבל
 הכא אז מחייבין ליה לאפרושי טעי
 וסבר מדאורייתא חייב דמי מסיס
 קבוצ אחו דירבה תבואת דלאורייתא

לדיון דכהואו שעמא דיייר נאך צען
רבנן סברי גורנין שאר ימות השנו
והלא כמה לשמות סהיה כסן
לשט פרהדירן גזירה אלע' דלדרנן נמ
רבנן סברי גורנין ור' יהודה סברי ד'
אדר' יהודה דהא דמחייב ר'
היינו בשאר ימות השנה וקשוט לן
מדברי עמנו דרי היכי דלא תקשה
פדהדין מעיקרא ואי' דלא לישא' ד'
לעיל לוי תימחא מדרבנן כיימא למימח
אטו דירה גמורה כי הכא ואסן ל'
אטו דירה גמורה אי' בשאר כל הלכ'
לישא' דריה פריך והלא כמה לשמות
פדהדין עזריא כו חייב דלאורימא בשט'
בה דירה ו' בימחא וליילא מוחלפא
המא כמא קמי דמשמע דלא פריך
ליה היהא לעיל מחייב רבנן אף בשאר
סוכת דירה כו' לימח דרבנן אלע' דרי
שעינא דהם כולי האי כלשט פרהדיר'
הוא ליה למימר דר' יהודה אדרבי
טפי לרבנן דממעיקרא דאפילו בלא
דרבנן מחייב לעיל אפילו ימות
כל אחא לאפילו עזריא בלא בשאר
אסן כל הוא ליה למימר ביהא ל'
שלא יאמרו כסן גדול חטוס הוא ועי'
וגראה ל' כל הסוכות הוא דהא
צענא ביהא כו' עמלא כו' פליגי כו' דלא
חזן לשטמ פרהדירן שנה היםה דירה
יהודה לרידכו דאמריתו דכל ו' מדאורי'
לשט פרהדירן גזירה היהא שלא יאמרו
היא ולא יאמרו כסן גדול ציית האסור
מדרבנן כמו לגבי לשטמ פרהדירן כי
בסוכה כמא חטוס ציית האסורין הוא וי'

[illegible]

על החיוב. מימה לי הא אינא טונא דמדמוריימא לא מילא המיזו כגון הלוקח מעט הארץ וי"ל כיון דלא תקינו ל' אינא היכירא טונא דהוי מדרינן ולא אמי לאפרושי מן מהס עיקס אוכל מהן ערלי ופטור אבל אם לאכול קבע דינא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור וזמן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבעה דבולי עלמא לא פליגי דמחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גזרינן שאר ימות השנה אטו שבעה ור' יהודה סבר לא גזרינן א"ל רבא והא סוכת החג בחג תקני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה כ"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבעה וסוכה טעמא לחוד ולשכה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה למעמיה דאמר ⁶סוכה דירת קבע בעינן ומחייבא במזוזה ורבנן למעמיהו דאמרי סוכה דירת עראי בעינן ולא מחייבא במזוזה ולשכה טעמא לחוד רבנן סברי דירה בעל כרחא שמה דירה ורבי יהודה סבר דירה בעל כרחא לא שמה דירה ומדרכין הוא דתקינו ליה שלא יאמרו כהן גדול חבוש בבית האסורין מאן תנא להא דתנו רבנן כל

[illegible]

דעמאלט דרבי יהודה משום דירה
דירא סביר דחמאלי י' לוחאלי
ורבי יהודה סביר דעל כריאל י'
הנה וסנה וזילא חמאלי דחאלי
תחלק ירושלים לשבעה וספחני ליה
כל תחלק ליה י' שדך חמאלי ליה
כינו הוא, ויבדולמי י' כריאלא חמי

יב ורבנן גזרו בהן ולא חיישין דילמא
אפדשו תרומה גדולה ואפילו מעשרות
הפטור על החיוב וכן הא דלמא פ"ק
חייב מדרבנן כיון דשרו למיכל מיניהו
אלא אמר ר' אבהו בשעת ימים של
פרישה לא פליג ר' יהודה דודאי
מחייב דומיא דסוכה: **כי פליגי בשאר**
ימות השנה רבנן סברי גורין שאר
ימות השנה רבנן שבעה ור' יהודה
סבר לא גורין אלא לשכת פרהדרין
בשאר ימות השנה היה לה מנחה
דרי שחאה מוחזקת לכל יודעיה כתיב
דירה גמורה שאל ואמר על הכהן
בשעת ימי הפרישה בתיב האסורין
חשוב: **והא סוכה הוג בהה קמי**
ופטרי רבנן אלא בשעת נמי איכא
למאן דפטור: **כי פליגי בשעת**
בין שלשה בין סוכה והפסור כאן
מחייב כאן והחליפו דבריהם: וסוכה
טעמא לחוד כו' ר' יהודה לטעמיה
דלמא במסכת סוכה (דף יד:) דירת קבע
היא והכשיר סוכה גמורה משערי ארבע
שאינה ראויה ליעשות אלא במחיצת
קבע הלכך בית חשיבא נמי לענין מנחה:
כל

ואמי לאפרושי מן הפטור על החיוב:
השנה אטו הנך ו' אמר רבי יהודה
שאר ימות השנה אטו הנך יומי אלא:
לא יאמרו כ"ג חנוס צביה האפורין אלא:
פריהדרין והשאלה ח' תיקשי דר' יהודה
ימי החג והא דפטור לעיל מדאורייתא
חג בחג בלא ברייתא תיקשי ליה לאבי
ללא הכי לא הוה משני מידי ממאי
יזרי ועוד דוקא הוא לומר דר' קאמר
הפריהדרין נעצק לפרש גזירה דר' יהודה
הוא ועוד אי גזירין בלשכת פריהדרין
עגור אטו דירה גמורה מיהו זה נוכל
ביום שלא היה להם מחוזה ואם אינא
בזמן הימא אטו דירה גמורה אכן דהיה
ועוד קשה מאי האי דפריך והא סוכת
הוא קשה ליה ואמאי דאעפ"י תיקשי
אנו חשינקי לעיל דאי"ב מאי פריך והא
חג פטרי אפילו בחג משום דסוכה לה
אין סוכה פריהדרין ואורכרה לה
לאבי שהוא בל לתמן לרבי יהודה קשה
י הברייתות בשנה כ"ג לאבי דאמר
מחייב אלא משום גזירה ורבי יהודה
משום שמא יאמרו חג גדול חנוס הוא
היחא אלא איבעי ליה לפרושי הגזירה
סבירי לא גזירין ור' יהודה סבר גזירין
בזמן חנוס הוא צביה האפורין אלא:
על דבזמן חנוס לא גזירין ור' י' גבי לשכה
ורבייתא אלא גזירה לרנצן ליה לנו אמר ר'
מחזה ואפי' בשעה שהיה בזה דירה אלא
הכי דהיפרסם מילתא לכל דדירה מעלייתא
גבי דחייב לרנצן מדאורייתא ולרבי יהודה
והוה חג ור' יהודה גזר שלא יאמרו היושב
וחובצן צביה האפורין להי מייבת במוחה

קבע בעין וכל שאר אומורי דהאם לית להי דרנא
 דאורי יחיה טוסה דורה קבע בעין אל מהר דר
 טמה דירה. וטוסה לאל דירה קעל כרחהו שאיט ז ם
 דירה דר יחיה הכי לימח טעמיה דרבי יחיה דמט
 (דף י"ב) אף בית המטא של כרסו י"ל דלי היה
 מוחה משום גזירה טמא יתרו כי דטוי עמלא דיעי
 נה ובשערפר טרע לשערי לה דרנא
 י"ל יחיה דהא הכינא

מסורת הש"ס

(א) (סוכה ז: כ"א:),

רבינו חננאל

[illegible]

תוס' ישנים (המסך)

[illegible]

היבט זה נזכר דווקא בפרק זה:
והוא ואשתו ובניו בבית וכולך
לשבת פריהדרן משום דלא
עדי ליה רבי יהודה מטעם
הבית פטור ממוזחזח דלאו
דך לרבותן ומיקי לה חזא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones